

Plancks strålingslov [OS 6.1; YF 39.5]

①

Legeme med temperatur T emitterer energi i form av elektromagnetiske (EM) bølger.

Eks: Sola. Overflatetemp. ca 5800 K

$j(T)$ = emittert effekt pr flateenhet (W/m^2)

Josef Stefan (exp 1877) og Ludwig Boltzmann (termodynamikk 1884):

$$j(T) \sim T^4 \quad (\sim : \text{proporsjonal med})$$

Svart legeme:

Generelt vil EM stråling inn mot et legeme delvis absorberes, reflekteres og transmitteres, med andeler a , r og t , dvs $a+r+t=1$.

Et svart legeme er en idealisering med $a=1$.

Hvis det svarte legemet er i termisk likevekt, dvs har konstant temp. T , må det emittere like mye energi som det absorberer. Dermed:

$$a = e = 1 \quad ; \quad e = \text{emisjonseffekten (emissiviteten)}$$

(Reelle eks: Polert metallplate $a \approx 0.1$
Matte overflater $a > 0.9$ (alle farger))

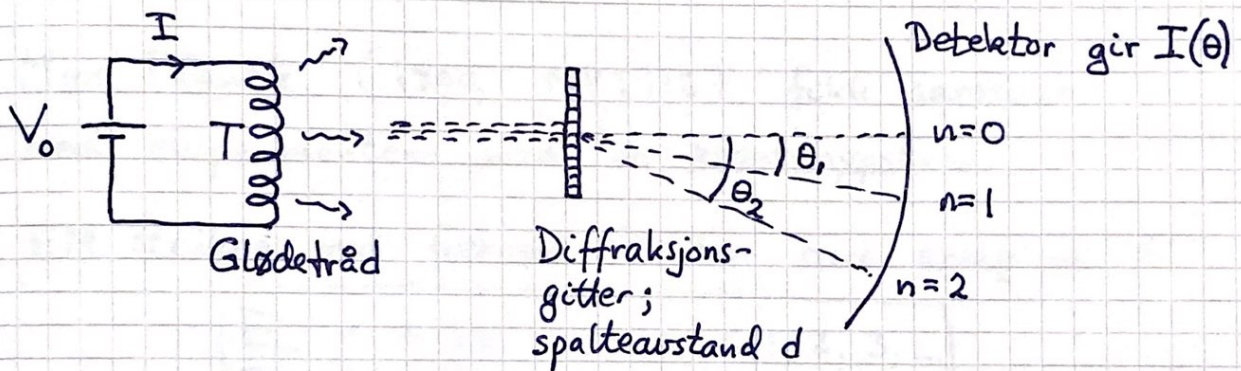
$j(T)$ er total emittert intensitet. Fordeler seg over "alle mulige" bølgelengder og frekvenser: ②

$$j(T) = \int_0^{\infty} I_{\lambda}(\lambda, T) d\lambda = \int_0^{\infty} I_{\nu}(\nu, T) d\nu$$

I_{λ} = emittert intensitet pr bølgelengdeenhet $\left(\frac{W}{m^2 \cdot m}\right)$

I_{ν} = " " " " frekvensenhet $\left(\frac{W}{m^2 \cdot Hz}\right)$

Måling av I_{λ} (eller I_{ν}):

Konstruktiv interferens i retninger som oppfyller

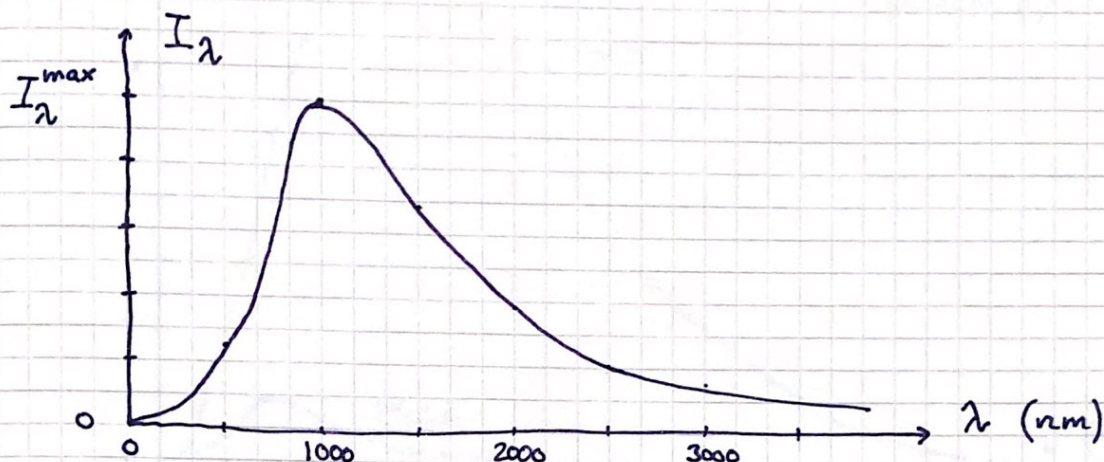
$$d \cdot \sin \theta = n \cdot \lambda$$

Kan måle $I_1(\theta)$ omkring θ_1 (gjennom 1. orden) og regne om til I_{λ} med

$$\lambda = d \cdot \sin \theta \quad (n=1)$$

③

Halogenlampe med wolframtråd, $T = 3000 \text{ K}$
(shimadzu.com) :

Max Planck (1900, NP1918) fikk samsvar med eksperimentene med en kvantehypotese :

EM stråling med frekvens ν har bare energiene

$$E_n = n \cdot h\nu \quad ; \quad n = 0, 1, 2, 3, \dots$$

med $h \approx 6.6 \cdot 10^{-34} \text{ Js}$

Dette gir frekvensfordelingen for et svart legeme :

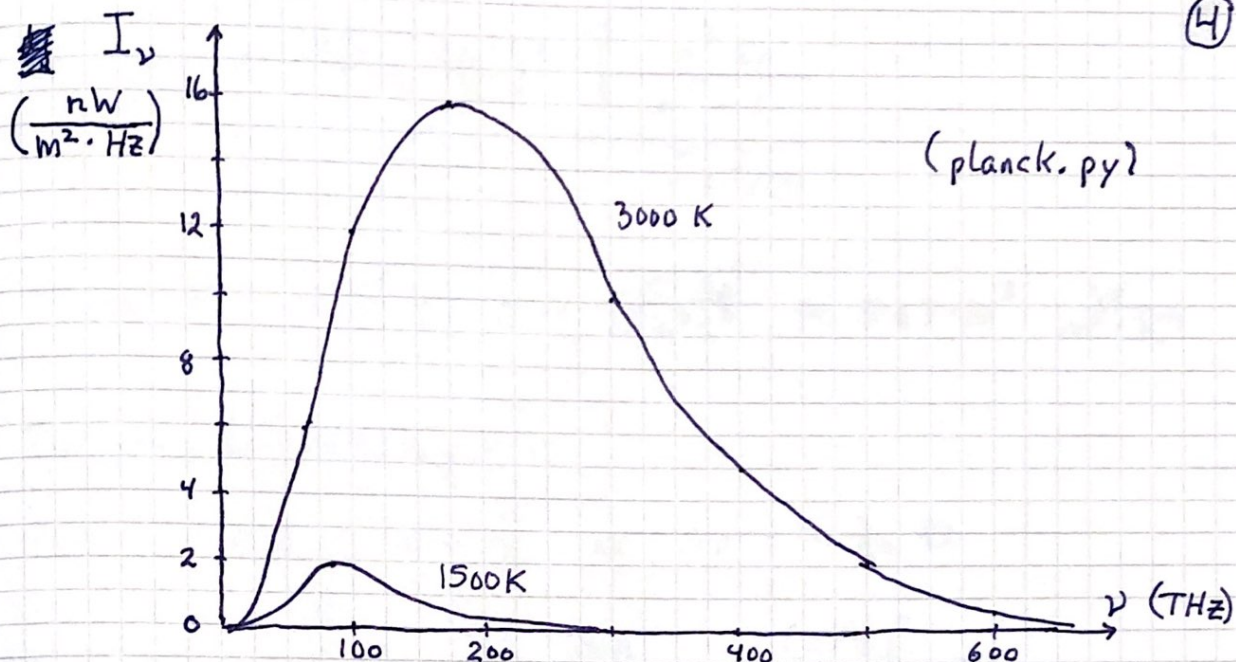
$$I_\nu(\nu, T) = \frac{2\pi\nu^2}{c^2} \cdot \frac{h\nu}{e^{h\nu/k_B T} - 1}$$

som er Plancks strålingslov. Her er

$h \equiv 6.62607015 \cdot 10^{-34} \text{ Js}$ = Plancks konstant

$c \equiv 299792458 \text{ m/s}$ = lysfarten i vakuum

$k_B \equiv 1.380649 \cdot 10^{-23} \text{ J/K}$ = Boltzmanns konstant

Vi ser at

- $j(T)$ øker raskt når T økes
- ν som gir $\max I_\nu$ øker med T

Dette er hhv Stefan-Boltzmanns Lov og
Wiens forskyvningslov

Stefan - Boltzmanns lov:

$$j(T) = \int_0^\infty I_\nu(\nu, T) d\nu = \frac{2\pi h}{c^2} \int_0^\infty \frac{\nu^3 d\nu}{e^{h\nu/k_B T} - 1}$$

Vi substituerer med dimensjonsløs $x = h\nu/k_B T$:

$$d\nu = \frac{k_B T}{h} dx \quad ; \quad \nu^3 = \left(\frac{k_B T}{h}\right)^3 x^3$$

(5)

$$\Rightarrow j(T) = \frac{2\pi h}{c^2} \left(\frac{k_B T}{h} \right)^4 \underbrace{\int_0^\infty \frac{x^3 dx}{e^x - 1}}_{= \pi^4/15}$$

$$\Rightarrow j(T) = \sigma T^4; \quad \sigma = \frac{2\pi^5 k_B^4}{15 h^3 c^2} \approx 5.67 \cdot 10^{-8} \frac{\text{W}}{\text{m}^2 \cdot \text{K}^4}$$

Bølgelengdefordelingen:

Fra $c = \lambda \cdot \nu$: $\nu = \frac{c}{\lambda}$ og $d\nu = -\frac{c}{\lambda^2} d\lambda$

$$\begin{aligned} \Rightarrow j(T) &= - \int_0^\infty d\lambda \cdot \frac{c}{\lambda^2} \cdot \frac{2\pi h}{c^2} \cdot \frac{(c/\lambda)^3}{e^{hc/\lambda k_B T} - 1} \\ &= + \int_0^\infty d\lambda I_\lambda(\lambda, T) \end{aligned}$$

$$\Rightarrow I_\lambda(\lambda, T) = \frac{2\pi h c^2 / \lambda^5}{e^{hc/\lambda k_B T} - 1}$$

Wiens forskyvningslov:

Max I_λ ved $\lambda_{\max}$ som fastlægges med $\frac{dI_\lambda}{d\lambda} = 0$.

Max I_ν ved $\nu_{\max}$ " " $\frac{dI_\nu}{d\nu} = 0$.

Gir hhv

$$\lambda_{\max} \cdot T \approx 2898 \mu\text{m} \cdot \text{K}$$

og

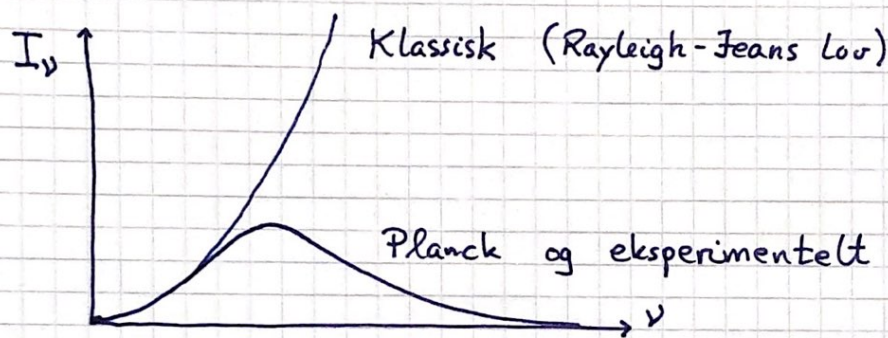
$$\frac{\nu_{\max}}{T} \approx 5.876 \cdot 10^{10} \text{ Hz/K}$$

⑥

Den klassiske grensen: Hvis termisk energi er mye større enn avstanden mellom de kvantiserte energinivåene, dvs $k_B T \gg h\nu$, forsvinner effekter knyttet til kvantisering.

$$h\nu \ll k_B T \Rightarrow e^{h\nu/k_B T} - 1 \approx 1 + \frac{h\nu}{k_B T} - 1 = \frac{h\nu}{k_B T}$$

$$\Rightarrow I_\nu(\nu, T) \approx \frac{2\pi h\nu^3/c^2}{h\nu/k_B T} = \frac{2\pi k_B T}{c^2} \cdot \nu^2$$

Siden $I_\nu \sim \nu^2$ med klassisk teori, blir

$$j(T) = \int_0^\infty I_\nu d\nu \rightarrow \infty$$

som er ufysisk. ("UV-katastrofen")